

ОСТАНИ.

Остани! —

Ще стихнатъ стѣпкитѣ смутени,
Издѣхващи въ загадъчни сѣнь на нощѣта,
И снѣженъ, тихъ вуалъ — и мъртва самота —
Неокървавениятъ ми бѣдни дни
Навѣки ще обвиятъ . . .

Остани!

Самотна и загадъчна ще втѣнешъ ти въ нощѣта
На своя боленъ сѣнь, катъ призракъ гасящъ,
И нѣмо-уморена скръбъ, дѣте, духа ще осѣни . . .
И леденъ, тежъкъ мракъ и мъртва пустота
Въ безмълвие ридающе ще вледенятъ свѣта —

Остани!